

ONDAQUA 41.

22.8.2011

Ondaqua je pozorovací věž na palisádě irokézského hradu

Oddílový časopis Kmene Mohawk (4. chlapeckého skautského oddílu Svazu skautů a skautek ČR a 40. oddílu Bobří Stopy) Příbram

Nejbližší.

1.9. 2011

Kmenová schůzka.
16,00 až 18,00 h.

8.9. 2011

Klanovka.
16,00 až 18,00 h.

10.9. 2011

Koupáníčko, busola,
kilometr.

15.9. 2011

Klanovka.
16,00 až 18,00 h.

18.9. 2011

Boj o skalpy.

22.9. 2011

Klanovka.
16,00 až 18,00 h.

29.9. 2011

Klanovka.
16,00 až 18,00 h.

Tábor Zlatá horečka. 2 - 16.7.2011

U obce Koruna, nedaleko Zábřeha na Moravě, okres Šumperk.

1.7.2011 - den před táborem se část Mohawků schází v klubovně, aby v ní přespali a tak hlídali věci na tábor před případnými zloději. Večer byl vyplněn hrami a zábavou.

2.7.2011 - vstáváme poněkud brzo okolo šesté hodiny ranní, musíme zabalit spacáky, obléci se do cestovního, nasnídat se a již v 6,30 hodin je tu auto s tatínkem bojovníka Fíka. Přijíždějí i ostatní rodiče s dalšími bratry Mohawky. Začínají se nakládat věci na vozík i do auta. Bedny, proutkovky, batohy, luky a šípy, Mohawská kára. No je toho hodně. Stále však čekáme na příjezd druhého auta. Kanyataru ne a ne přijet. Je půl osmé když se dozvídáme, že zaspal. Avšak v devět hodin odjíždíme již na tábor. V autě s Fíkem cestují Alaseon, Tilton a Atana. V autě s Kanyatarou cestuje Plavčík a Ondra.

Na tábořiště u obce Koruna přijíždíme po menším bloudění ve 14,30. Vykládáme věci z auta a z vozíku a po přivítání se zapojujeme do stavby tábora. Hoši hrabou a odvázejí seno z louky, Atana spolu s Kanyatarou budují hospodářský sta a zdravotnický stan. Počasí se letně netváří, občas mrholí. K večeru stojí všech pět týpek, kuchyně a hospodářský stan. Začínáme se zabydlovat.

3.7.2011 - Druhý den tábora, s přestávkami mrholí po celý den, ale je teplo - zima žádná. Budiček je v sedm hodin, po něm následuje rozsvička.

Všech deset bojovníků tábora a část náčelnictva svlečená do půl těla a někteří bosi se snaží dostat své tělo do kondice.

Před snídaní jedeme s károu pro vodu ke studánce. Přístup k ní je poněkud krkolomný, avšak dá se to zvládnout. Po celý tábor to jiné nebude.

Při ranním nástupu se dozvídáme dnešní program, dokončení potřebných věcí pro tábor a v odpoledním čase, dle počasí hry. Kanyataru začíná budovat přehradu pro koupání. Další bratři dokončují zdravotnický stan a drobnosti do kuchyně. V týpkách se napnul lining (rosná plachta) a osazenstvo týpek připravuje svá ohniště.

Je nalezen první claim se zlatými valouny a večer budou rozdány první Dolary za celodenní činnost. Dřevo do týpek je prvořadou záležitostí každého stanu, a záleží na tom, zda stan chce mít večer světlo a teplo nebo ne. Mohawkům napoprvé se dřevem pomohl Atana, ukázal jim jak a kde hledat. Mladší Mohawkové potom část dřeva prodali za Dolary, byli potrestáni odebráním jedné desetiny zbylého dřeva. Večer se při první Levatice zapalují ohně v každém týpku. Ohně zapaluje Mikčiniwka, vše je sledováno z větší vzdálenosti od tábora, krásně se rozsvěcovalo týpko po týpku.

4.7.2011 - Je ráno a opět prší, po každém ranním nástupu následuje bodování úklidu v týpkách, bodují vždy dva z náčelnictva, jeden obchází týpko a hledá nepořádek, druhý hodnotí kvalitu úklidu uvnitř týpka i v bednách. Dále zda je ohniště uklizené nebo připravené, boty a bedny musí být na podkládkách, nic kovového se nesmí dotýkat země.

I na línungu by nemělo být nic pověšeného.

Po bodování následuje dopolední program, kdo má službu, odchází do kuchyně a ostatní dnes nejprve loví zlaté nuggety. Následuje lakros

i fotbálek. O poledním klidu po obědě máme návštěvu dětí ze sousedního tábora. Přestalo pršet a ukázalo se konečně sluníčko. Po poledním klidu nacvičujeme balení na vyhlášenou táborovou akci Yksuapi. Každý se snaží zabalit na cestu ve stanovený čas. Když se nedaří, nevádí, je to jenom cvičení. Jedno ze tří, potom bude vše naostro. Ono zabalit se na dvoudenní putování bez pomoci maminek a tatínků dá opravdu zabrat i protřelým táborníkům, což takový táborník jenž se vždy spoléhá na pomoc druhých. Potom ve stanu brečí, i když jsou o pár let starší než jejich nejmladší kamarádi, kteří v pohodě dobalují svůj batoh - i s chybami. To však nevádí.

V podvečer je vždy čas na dřevo do týpka, již je poznat které osazenstvo se řádně zásobuje dřevem a které ne. Lepší je mít více suchého dřeva, vždyť může zítra pršet.

Nastal čas večerního spuštění státní vlajky a Lelevatika. Na ní je zhodnocen den, vyplaceny Dolary, zvolen Jediný šíp dne - nejlepší bojovník, spočítána známka dne a potom promluví Kladník a Záporník - bojovníci jenž si všimli po celý den dobrého i špatného.

Z kuchyňských kamen je možno si vzít řeřavé uhlíky na podpal ohně v týpku. Jiným způsobem nelze oheň zapálit. Jen křesáním nebo třením dřev.

5.7.2011 - Dnes ráno již naplno svítí sluníčko. Po snídani, nástupu a ranním

bodování úklidu v týpkách, jsou na světě názvy tee-pe : Mohawské týpko má jméno LEGO, týpí kmene Shawnee má jméno POZOR CO TĚ KOUSNE a náčelnické týpko nese jméno LAKOH. Dnes dopoledne se budou vyrábět Shinyové hole, ukázat a naučit jak ji vyrobit a kde najít vhodný materiál má na starosti Lišák a Šmodrch.

Tábor se na několik hodin vyprázdnil a na chvílku utichl. Mám službu v kuchyni a tak spolu s Patrikem a Alaseonem vaříme chutné krmě.

Po návratu všech bojovníků a mírném odpočinku následuje proslulý závod šneků. Každá závodní stáj cvičila a trénovala několik borců, kteří budou o velký titul bojovat. V posledním okamžiku před startem byla do závodu přihlášena i Želva bojovníka Klouzala. Ta vše nakonec vyhrála. Po startu nemilosrdně vzala cíl útokem, šnek nešnek.

Polední klid po obědě je využíván různě, hoši mají spoustu energie a na to, aby pár chvil poseděli, je neuzije. Svítí sluníčko a tak se toho musí využít. Co když zase zítra bude pršet. Po poledním klidu nastal boj v Shiny. Dá se tato indiánská hra připodobnit k pozemnímu hokeji. Avšak Shiny je tvrdší hra. Sem tam jsou vidět slzičky od bolesti.

V podvečer je opět chvílka na přípravu dřeva do týpí a potom před večerí se nečekaně vyhlásila Yksuapi. Do deseti minut musí být všichni zabalení na cestu. Po čtvrt hodině se odchází pryč z tábora. Je to však opět cvičná Yksuapi. Někteří bojovníci však mají slzy na krajíčku a radši by nešli nikam. K večerí bude puding. Bojovníci obou kmenů došli ke studánce, tam jim byli zkontrolováni zabalené věci, dozvěděli se co a jak lépe zabalit či přístě nezapomenout. A vrátily se do tábora. Po půl hodině již všichni spokojeně večereli.

6.7.2011 - 7.7.2011 YKSUAPI III Vstává se v normálním čase, tedy v sedm hodin ráno. Snídaně, nástup, bodování a vyhlášení ostré Yksuapi. Do dvaceti minut je nutno se zabalit na dvoudenní cestu. Nic důležitého se nesmí zapomenout, někteří bojovníci ponесou sebou i své plyšáky. Písk, nástup. Pouze jeden bojovník odmítnul jít na nástup po dvaceti minutách balení. Bolí ho nohy. (den předtím řádil na trampolíně moc dlouho) A tak zůstává v táboře. Je spousta činností, které je nutno udělat, a zábava to není.

Po nástupu se ještě jednou kontrolují batohy a oblečení bojovníků, toto dobalení trvá cca třicet minut. Je čteno libreto hry na Yksuapi, následuje otázka, zda se zde najdou opravdu tvrdí bojovníci pro záchranu zajatých spolubojovníků. Z řady po mírném váhání vystoupili Mohawkové! Až na jednoho (ten co zůstává v táboře). Z kmene Shawnee se nepřihlásil nikdo. Mohawkové jako první nasedají do připraveného vozu, jsou jim zavázány oči a již odjíždějí někam daleko. Šmodrch vede taky jednu skupinu záchránců, odjíždějí však jako poslední.

Se mnou jede Patrik, Top a Klouzal. U Jahodné vystupujeme. Z hochů nikdo jízdu neviděl, mněli zavázané oči, je jim dána mapa, busola a ukázáno kam se máme dostat. Zůstali jsme sami. Hoši chvíli koukají do mapy, snaží se najít významná místa a něco co je v mapě i v krajině vidět. Top se vydává na blízký vršek, aby se rozhlédl. Po dvaceti minutách bojovníci kmene Shawnee již vědí, kde jsou a kudy dál. Já jsem pouze pozorovatel a v případě potíží záloha. Jdeme okolo bývalého dětského tábora, jedná se o velkou budovu s chatkami. Vše je dávno opuštěno, jen pár nápisů zůstalo. Počasí nám přeje, sluníčko svítí a je fajn. Pokračujeme úspěšně v cestě, občas jdeme lesní cestou a cesta náhle mizí, avšak podle mapy by tam měla být. I tak se nám daří a za chvíli se hoši zastavují u pařezu asi 200 letého Buku. Zanedlouho se před námi objevuje vesnice Mírov a na kopci je vidět Mírovská pevnost. To jsme ještě netušily, jaká příjemná část dne na nás čeká. V Mírově je veřejný bazén. Tam jsme se na tři hodiny zastavily a všechny skupinky k nám postupně přišli. Nutno ještě říci, že naše skupinka - Top, Patrik, Klouzal a já Atana jsme přišli k bazénu jako první. První v Mírově byla

skupina vedená Javorem, Holubem, Alaseonem a Kanyatarou, třetí tvrdé jádro výsadek tvořili Fík, Titton, Ondra a Šmodrch. U bazénu bylo fajn, voda studená - osvěžující, mnoho dobrot z restaurace i z našich zásob, někteří bojovníci byli schopni nechat zde všechno svoje kapesné od rodičů - vid' Alaseone. Po zhruba třech hodinách se odeberáme k vesnici Pavlov a na Skalkách uskutečňujeme svůj tábor. Napřed je nutno nanosit dřevo a zbudovat ohniště, již za šera váže Šmodrch trojnožku na kotlík, použil provázek. Žár ohně však řekl ne a bylo po provázku i trochu po ohni. A tak se kotlík nad ohněm držel na větvi. Večeře je vydatná a chutná, před ulehnutím nezapomínáme na nutnou hygienu, po ní jdeme spát do svých spacáků, spíme pod širákem s výhledem na hrad Bouzov. Na dnešní části Yksuapi nikdo nekulhal, nestěžoval si, nebrečel, atd. Naopak, smích a radost byla vidět na všech bojovnících obou kmenů. Je krásné ráno, bude horký den, vaříme čaj k snídani a Mohawské myslí. Kdo ještě nevstal ze svého pelíšku, je jemně vylechtán, a tak smích provází toto ráno. Snídáme, balíme, uklízíme a vyrážíme směrem na Bouzov. Hoši z obou kmenů dostali drobný úkol, veďte nás. Zde je mapa a busola. A tak se jde. Nutno říci, že nebloudíme. Bouzov na dohled a tak se nám šlape v pohodě. V půl jedenácté jsme na Bouzově, kupujeme vstupenku do hradu a velmi poučnou, krásnou prohlídku hradu zakončujeme u obrazu hradního strašidla.

Kdo se na něj usměje, bude mít v letošním roce štěstí. Opět v obchůdkách lze nechat spoustu kapesného, zmrzlina, Hamburgy a jiné mlisky vyprazdňují kapsy velmi rychle. Ještě, že nám v jednu hodinu odpoledne jede autobus do Mohelnice, předtím se však někteří bojovníci museli zkulturnit a umýt si pusy od čokolád, kečupu a zmrzlin. V Mohelnici kráčíme na Pizzu k obědu a potom rovnou do místního rybníka - pískového lomu na vysněné koupání. Z Mohelnice nám vlak odjíždí před nosem a tak čekáme na další. Ten nás zavezl rovnou do Zábřeha, zde v parku musíme vyčkat na odvoz do našeho tábora. Čas potřebný k čekání vyplňujeme hrou na prolézačkách a jiných herních prvcích.

Tábor, konečně zase zpět. Yksuapi byla skvělá a povedla se. Ted' nám již zbývá se vybalit, uložit si věci a po večeři i Lelevatice na které se vše zhodnotilo i jít rovnou na kutě.

9.7.2011 - z předešlého dne nemám zápis ve svém deníku, škoda. Z hlavy ten den nedám dohromady. Snad pokud by se našel bojovník se svým vlastním zápisem. To by bylo vynikající.

Dnes je pátek devátého. Návštěvní to den. Podle zápisu jsme mněli v noci 8.7. 2011, noční hru. A vím, že jsem se na ni moc netěšil, noční hry nemusím. Avšak nechal jsem se sám sebou přemocť. Všem táborovým bojovníkům se hra líbila. Dnešní ráno se tedy spí o hodinku déle. Po ranním nástupu a bodování týpek jsou na programu drobné hry. V průběhu dopoledne přijíždějí rodiče se

svými dary a se spoustou nového čistého prádla pro svého synka. Po obědě přijíždí i rodiče bojovníku Plavčíkovi. Hrajeme se zbývajícími táborníky velkou vodní bitvu, Hututututu, dokončil se mlýnek pod přehradou, terč na lukostřelbu byl vyzkoušen a mnohé další libůstky.

Kamenné tělo - to znamená, že si lehnete v bederkách nebo plavkách na záda a pomalým pramínkem studené vody je vám poléváno vaše od sluníčka rozpálené tělo. Pokud to vydržíte a nedáte nic znát, tak postupujete do dalšího kola, to na vás plácnou z výšky lžičku jílu, další kolo jsou již kopřivy, pokud všechno vydržíte - máte **KAMENNÉ TĚLO**. Povedlo V podvečer přijíždějí další děti na tábor. Jedná se o dva chlapce a tři dívky. Děti jsou přírodou nedotčeny. Nikdy snad nevzali do ruky pilu, kladivo a dívky nemají i neznají maskáče (možná i chlapci). Tyto děti jsou velkým příkladem dvou rozdílných světů, všestrannost je náš svět, mobil, PC, fejsbuk, párty, koktejly a jiné městské speciality jsou světem těchto dětí. Snad se jim na táboře bude líbit. Večer v náčelnickém týpí je seznamovací posezení. Lucka, Lucie, Klárka, Aleš a Lad'a budou dobrými táborníky. My jim v tom pomůžeme a do tajů je zasvětime. Již teď vědí co je to Lelevatika, ešus, vyzubení a večerka. Dobrou horkou noc se zataženou oblohou.

10.7.2011 - ve tři hodiny ráno přišla velká bouřka a s ní déšť, trvala asi půl hodiny a naším náčelnickým týpkem protékal potok o šířce půl metru a hloubce jednoho centimetru. Ohniště, v němž stále hořel oheň, potok zaplavil - uhasil. Naši mladší bojovníci však vše ve svých týpích prospali.

Na jednotlivce na které z liningu kapala voda byla položena, celta. Umývárna a přehrada na potoce nevydrželi nápor vody a vzali za své.

Je ráno, mírně prší, ale jde to. program dne se mnění. Všichni jedou do Moravské Třebové na výlet. Tam se jim velice líbilo a i v Aquaparku bylo fajn. Inu z vody do vody.

Na táboře zatím probíhá sušení týpek, respektive půdy, aby se nerozbaňnila. Týpka byla vyrolována a rozdělal se v nich oheň. Jen v náčelnickém týpku stále teče stružka vody.

Bojovníci se z výletu vrací v podvečerních hodinách. Po večeri je Lelevatika a potom se jde už spát.

Staň se i ty členem kmene **MOHAWK** a proživej netradiční výpravy, zažij alespoň jednou na vlastní kůži hry a činnost kmene

Kdo vede Mohawky? Kde hledat další informace?

Kam mám přijít?

Náčelník kmene: Vítězslav Čermák - Atana

mobil: 605 483 904 / e-mail: ducer@volny.cz

Zástupce -

degandavida: František Máška - Kanyatara

mobil: 774 914 200 / e-mail: kanyatara@gmail.com

WEBY:

www.mohawkove.unas.cz / www.iklubovna.cz / www.svazskautu.cz

www.atana.rajce.idnes.cz

Klubovna, schůzky:

Charvátova ulice (nedaleko nemocnice ve staré Příbrami, od vchodu vlevo, chata v zahradě MŠ)

Vždy každý čtvrtek od 16,00 hodin do 18,00 hodin.

Pro chlapce od 6 let do 14 let věku.

Pokračování v další ONDAQUÉ

Ondaqua - občasník kmene Mohawk

Vydání čísla 41., 22.8.2011

redakce: V.Čermák, Milínská 114/III, Příbram, 26101

e-mail: ducer@volny.cz mobil: 605 483 904